

formænd indvundne Erfaring for Raadenes Arbejde, er Hensigten i saa vidt Omfang som muligt at søge Formænd, der som Følge af Sammenlægningen maa fratræde som Vurderingsformænd, optagne i Raadene som Medlemmer med Bibeholdelse af deres hidtil oppebaarne Honorarer.

Den nævnte Omordning maa vel antages at medføre nogen Udgiftsforøgelse, men under Forudsætning af at Antallet af Skyldkredse kan indskrænkes i ikke uvæsentlig Grad, vil Merudgiften næppe blive af Betydning i Sammenligning med de Fordele, der tør paaregnes gennem en større Sikkerhed og Ligelighed i Vurderingsresultaterne, ligesom der antagelig ogsaa herigennem vil kunne forventes nogen Formindskelse i Antallet af Klager til Over-Skyldraadet, en Aflastning, der i sig selv er i høj Grad ønskelig, navnlig ogsaa under Hensyn til at der herigennem vilde levnes Raadet mere Tid til en gennemført Kontrol med Vurderingernes Ligelighed hele Landet over.

Til §§ 12, 13 og 14.

De herhen hørende Bestemmelser er i alt væsentligt ensartede med de gældende Regler efter Ejendomsskyldlovens §§ 10, 12 og 13, saaledes som disse er ændrede ved Lov Nr. 671 af 21. December 1918 §§ 4 og 5, kun at der i § 13 er optaget noget udførligere Regler angaaende den Fremgangsmaade, der bliver at følge af Over-Skyldraadet ved dettes Undersøgelse af og Ændringer i Skyldraadens Vurderinger.

Til § 15.

Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang Udgiften til Grundforbedring efter Reglen i Forslagets § 3 Nr. 4 skal kunne bevirke Fradrag i Jordværdien, vil jævnlig medføre Vanskeligheder, derunder ikke mindst Afgørelsen af, hvorvidt en mulig for længere Tid siden udført Forbedring vedvarende kan antages at virke værdiforøgende for det paagældende Areal, eller dog ikke fuldt ud maa antages at være amortiseret ved den siden Foretagelsen indvundne Udbytteforøgelse.

Det er derfor et rimeligt Krav, at Spørgsmaal om saadant Fradrag forelægges Vurderingsmyndighederne snarest muligt ved første Vurdering efter Forbedringernes Udførelse, og efter at der ved Forslagets § 7, 2 Stk. er givet de Skattepligtige Adgang til at lade Spørgsmaalet om deres Ret til saadant Fradrag, for saa vidt angaar den i Aaret 1920 stedfundne Jordvurdering, prøve for Over-Skyldraadet, har

man ment at den nævnte Præskriptionsregel uden Betænkelighed kunde gives som almindelig.

Til § 16.

Efter de gældende Regler skal der i Tiden mellem de almindelige Vurderinger kun foretages Vurderinger, naar saadant begæres af Ejerne eller vedkommende Kommunalbestyrelse, men derimod ikke alene fordi Ejendommen undergaar Forandringer, der gør den stedfundne Vurdering uegnet som Beskatningsgrundlag, altsaa navnlig ved Ejendommens Udstykning. I saa Fald skal der efter Reglen i Ejendomsskyldlovens § 11² alene foretages Fordeling af Ejendomsskylden paa de enkelte Parceller, hvilket i Henhold til Reglerne i Skattedepartementets Cirkulære af 8. Januar 1917 sker gennem en Fordeling af det afgiftspligtige Beløb.

For Grundværdiens Vedkommende er der i saadanne Tilfælde hidtil hverken foretaget Omvurdering eller Fordeling.

Da Grundskyld og Ejendomsskyld for Aaret 1. Juli 1922—30. Juni 1923 i Henhold til Forslagets § 7¹ vil være at opkræve paa Grundlag af de i Aaret 1920 stedfundne Vurderinger, vil det følgelig være nødvendigt at give en særlig Regel for Skatteberegningen i Tilfælde som de nævnte, og hertil sigter heromhandlede Bestemmelse. Medens man for Ejendomsskyldens Vedkommende har ment at kunne lade Skatteberegningen ske paa Grundlag af de ved Fordeling overførte Beløb i alle Tilfælde, hvor saadan Fordeling har fundet Sted, vil det for Jordværdiens Vedkommeude, der som anført ikke har været Genstand for Fordeling, være nødvendigt at foretage en egentlig Værdiansættelse af de enkelte Parceller, og det samme gælder for Ejendomsskyldens Vedkommende med Hensyn til de Parceller, hvor Fordeling ikke kan ske, altsaa navnlig med Hensyn til Udstykninger efter 1. Januar 1922, idet disse efter den gældende Ordning først vilde medføre Fordeling efter 1. Juli 1922, altsaa til en Tid, hvor den gældende Ejendomsskyldlov og dermed Fordelingsreglerne maa forudsættes at være traadte ud af Kraft.

Tilsvarende Fremgangsmaade maa finde Anvendelse med Hensyn til Jernbaneskylden i Tiden indtil næste almindelige Vurdering.

Til § 17.

Reglen svarer til Bestemmelsen i Ejendomsskyldlovens § 8, 2det Stykke.